

บันทึก

เรื่อง การนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตาม  
มาตรฐานเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๑ ทวิ  
แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้มีหนังสือที่ อก ๐๗๐๓/๓๖๔  
ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามมาตรา ๒๑ ทวิ  
แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ ได้กำหนดวิธีการในการ  
อนุญาตให้นำผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานไว้ดังนี้ “เมื่อมี  
ความจำเป็นต้องนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้  
ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราวรัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้นำเข้ามาใน  
ราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน  
ที่เป็นไปตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า  
มาตรฐานก็ได้

มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง จะต้อง  
ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวเข้ามาใน  
ราชอาณาจักรจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

จากการปฏิบัติงานของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในการ  
ตรวจสอบควบคุมการนำเข้าผลิตภัณฑ์ ได้เกิดปัญหาข้อโต้แย้งในการดำเนินการตามมาตรา ๒๑  
ทวิ โดยมีข้อเท็จจริง ดังนี้

บริษัท ก. ได้นำเข้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อน ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีพระราช  
กฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาในราชอาณาจักร โดยเหล็กดังกล่าวผลิตตาม  
มาตรฐานของประเทศญี่ปุ่น (JIS) และแจ้งว่าจะนำมาเป็นวัตถุดิบในการประกอบเป็นโครงสร้าง  
เหล็กแล้วส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพิจารณา  
แล้วเห็นว่า การนำเข้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนดังกล่าวจะต้องขอรับอนุญาตตามมาตรา ๒๑  
ทวิ เนื่องจากการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร แม้ว่าจะมีวัตถุประสงค์ในการส่งออกไปจำหน่าย  
ยังต่างประเทศ แต่กฎหมายมิได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ จึงดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย  
เพื่อการอนุญาตต่อไป แต่มีผู้โต้แย้งว่ากรณีนี้มิใช่การนำเข้าเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักร จึงไม่อยู่ใน  
ข่ายที่ต้องขอรับอนุญาตตามกฎหมาย

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการ  
กฤษฎีกาพิจารณาปัญหาดังกล่าวเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ต่อมา สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ อก  
๐๗๐๓/๒๓๗๖ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขอหารือปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ เพิ่มเติม โดยมีข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) บริษัท คิงส์เพาเวอร์ ดีวตี้ฟรี จำกัด ขอนำเข้าผลิตภัณฑ์ของเล่นซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มาจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้โดยสารที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรในร้านค้าปลอดอากร ซึ่งตั้งอยู่บริเวณห้องผู้โดยสารขอออระหว่างประเทศท่าอากาศยานกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานภูมิภาค โดยไม่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ โดยมีเหตุผลว่าได้รับอนุมัติจากกรมศุลกากรให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อประกอบกิจการร้านค้าปลอดอากรจำหน่ายสินค้าปลอดอากรให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้โดยสารที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรเท่านั้น มิใช่การนำเข้ามาจำหน่ายในราชอาณาจักร

(๒) นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงตามหนังสือร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนว่า มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการผลิตแล้วส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเห็นว่าไม่น่าจะอยู่ในข่ายที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งกรณีทำนองเดียวกันนี้อาจจะเกิดขึ้นได้ในกรณีที่มีการนำเข้ามาประกอบในเขตนิคมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๒ หรือนำเข้าเพื่อใช้ประกอบแล้วส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศโดยนำเข้ามาไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนของศุลกากร ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ จึงมีปัญหาคือต้องพิจารณาว่าเป็นการนำเข้ามาจำหน่ายในราชอาณาจักรหรือนำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักร ซึ่งต้องขอรับอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ หรือไม่

โดยที่ข้อโต้แย้งดังกล่าวข้างต้นเป็นปัญหาข้อกฎหมายเช่นเดียวกับกรณีที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้หารือมาแล้ว ดังนั้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงขอให้พิจารณาให้ความเห็นไปในคราวเดียวกันเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว ประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย) ผู้แทนสำนักงานกฤษฎีกา (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) แล้ว เห็นว่า ข้อหารือดังกล่าวแยกพิจารณาออกได้เป็น ๕ ประเด็น คือ

๑. การที่บริษัท เอ็ม ซี เอส โฮโกลู จำกัด นำเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อน ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรฐานของประเทศญี่ปุ่น เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อเป็นวัตถุดิบในการประกอบโครงสร้างเหล็กเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ เป็นการนำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรซึ่งต้องขอรับอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๒ หรือไม่

๒. การที่บริษัท คิงส์เพาเวอร์ ดีวตี้ฟรี จำกัด นำของเล่น ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เข้ามาจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้โดยสารที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรในร้านค้าปลอดอากรที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ จะต้องขอรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ หรือไม่

๓. การที่บริษัท โตมิ (ประเทศไทย) จำกัด นำชิ้นส่วนของเด็กเล่น ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อประกอบแล้วส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ จะต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๒ หรือไม่

๔. การนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้ามาเพื่อประกอบในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๒ ต้องขอรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ หรือไม่

๕. การนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ประกอบแล้วส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยนำเข้ามาไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ ต้องขอรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ หรือไม่

สำหรับข้อหารือแต่ละประเด็นนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) มีความเห็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่บริษัท เอ็ม ซี เอส โฮโกลู จำกัด นำเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อน ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรฐานของประเทศญี่ปุ่นเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อเป็นวัตถุดิบในการประกอบโครงสร้างเหล็กเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ เป็นการนำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรที่ต้องขอรับอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๒ หรือไม่ นั้น เห็นว่าการกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ นั้น เป็นไปเพื่อรักษาความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจของ

ประเทศ ทั้งนี้ ดังที่มาตรา ๑๗<sup>๑</sup> บัญญัติไว้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อประเทศและต้องควบคุมอย่างเคร่งครัด หากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานแล้ว กฎหมายจะกำหนดมาตรการควบคุมทุกชั้นตอนมิให้มีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเกิดขึ้นในประเทศที่บุคคลอาจเอาไปใช้เพื่อการต่าง ๆ จนเกิดความไม่ปลอดภัยหรือความเสียหายตามที่มุ่งหมายจะป้องกัน การทำและการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรกฎหมายจึงกำหนดว่าต้องได้รับใบอนุญาตเสียก่อน ตามมาตรา ๒๐<sup>๒</sup> หรือมาตรา ๒๑<sup>๓</sup> แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๓๕ แล้วแต่กรณี และมาตรา ๒๑ ทวิ<sup>๔</sup> ได้กำหนดให้การนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานแตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต้องขออนุญาตด้วย ซึ่งคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติเพื่อควบคุมการใช้และการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานนั้น คำว่า “ใช้” ตามมาตรา ๒๑ ทวิ จึงมีความหมายอย่างกว้างขวางตามเจตนารมณ์ของกฎหมายในเรื่องนี้ การนำ

---

<sup>๑</sup> มาตรา ๑๗ เพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจของประเทศ จะกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานก็ได้

การกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และระบุนับเริ่มใช้บังคับไม่น้อยกว่าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

<sup>๒</sup> มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

<sup>๓</sup> มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

<sup>๔</sup> มาตรา ๒๑ ทวิ เมื่อมีความจำเป็นต้องนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะให้ผู้ใดนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ที่เป็นไปตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ได้

มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานแตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าจึงเป็นการใช้อย่างหนึ่งที่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๑ ทวิ ดังกล่าว ดังนั้น การที่บริษัท เอ็ม ซี เอส โฮโวกู จำกัด นำเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อน ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน<sup>๕</sup> ที่เป็นไปตามมาตรฐานของประเทศญี่ปุ่นเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อเป็นวัตถุดิบในการประกอบโครงสร้างเหล็กเพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ จึงเป็นการนำเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักร ซึ่งต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

ประเด็นที่สอง การที่บริษัท คิงส์เพาเวอร์ ดิวตี้ฟรี จำกัด นำของเล่น ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เข้ามาจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้โดยสารที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรในร้านค้าปลอดอากรที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ จะต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ หรือไม่ นั้น เห็นว่า แม้ว่าพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ มิได้กำหนดว่าการนำเข้ามาในราชอาณาจักรมีความหมายอย่างไร แต่การนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่นเข้ามาจำหน่ายที่คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งตามมาตรา ๘ ทวิ<sup>๖</sup> (๑) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่

---

<sup>๕</sup> มาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อน ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนต้องเป็นไปตามมาตรฐานเลขที่ มอก. ๑๒๒๗-๒๕๓๙ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๐๐๙ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อน ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ และประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๑๙๔ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง แก้ไขมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อน (แก้ไขครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙

<sup>๖</sup> มาตรา ๘ ทวิ อธิปไตยอำนาจ

(๑) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น เพื่อให้ นำออกไปนอกราชอาณาจักร โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๒) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า และอนุญาตให้ใช้ของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นทำการผลิต หรือผสม หรือประกอบในโรงผลิตสินค้านั้นได้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ร้านค้าปลอดอากรและโรงผลิตสินค้าอยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บน

๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๕ เป็นกรณีที่ต้องพิจารณาตามมาตรา ๔๑<sup>๓</sup> แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ประกอบด้วย เพื่อพิจารณาว่าการนำของเข้ามาถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อใด ซึ่งมาตรา ๔๑ ให้ถือว่าการนำของเข้ามาเป็นอันสำเร็จแต่ขณะที่เรือนำของเช่นนั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะถ่ายของจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง ตามนัยความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ในบันทึก เรื่อง การนำสุราและยาสูบต่างประเทศเข้ามาขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร<sup>๔</sup> การนำของเล่นเข้ามาจำหน่ายในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรจึงเป็นกรณี que การนำของเข้ามาเป็นอันสำเร็จแล้ว และเป็นการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร ดังนั้น การที่บริษัท คิงส์เพาเวอร์ ดิวตี้ฟรี จำกัด นำของเล่น ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน<sup>๕</sup> เข้ามาจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้โดยสารที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรในร้านค้าปลอดอากรที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ จึงต้อง

---

<sup>๓</sup> มาตรา ๔๑ ถ้ามีความจำเป็นด้วยประการใด ๆ เกี่ยวด้วยการศุลกากรที่จะกำหนดเวลาเป็นแน่นอนว่าการนำของใด ๆ เข้ามาจะพึงถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อไรไซ้ ท่านให้ถือว่าการนำของเข้ามาเป็นอันสำเร็จแต่ขณะที่เรือซึ่งนำของเช่นนั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะถ่ายของจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง

<sup>๔</sup> ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๖๐๑/๓๗๕ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๔

<sup>๕</sup> มาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์ของเล่นต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ.๒๕๔๑ บัญญัติให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่นต้องเป็นไปตามมาตรฐานเลขที่ มอก.๖๘๕ เล่ม ๑-๒๕๔๐ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๑๙๖ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น เล่ม ๑ ข้อกำหนดทั่วไป ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๒๘๐ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง แก้ไขมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น เล่ม ๑ (แก้ไขครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรฐานเลขที่ มอก. ๖๘๕ เล่ม ๒-๒๕๔๐ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๑๙๗ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น เล่ม ๒ ภาชนะบรรจุและฉลาก ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๒๘๑ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ เรื่อง แก้ไขมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น เล่ม ๒ (แก้ไขครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๐ และมาตรฐานเลขที่ มอก. ๖๘๕ เล่ม ๓-๒๕๔๐ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๑๙๘ (พ.ศ.๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น เล่ม ๓ วิธีทดสอบและวิเคราะห์ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๒๘๒ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ เรื่อง แก้ไขมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น เล่ม ๓ (แก้ไขครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๐

ขอรับอนุญาตตามมาตรา ๒๑<sup>๑๐</sup> แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

ประเด็นที่สาม การที่บริษัท โทมิ (ประเทศไทย) จำกัด นำชิ้นส่วนของเด็กเล่นเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อประกอบแล้วส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๒ หรือไม่ นั้น เห็นว่า แม้ว่าผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ ได้รับสิทธิและประโยชน์โดยได้รับการผ่อนผันในการปฏิบัติตามกฎหมายบางประการดังที่บัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและประโยชน์ (มาตรา ๒๔ ถึงมาตรา ๓๗) หมวด ๔ เครื่องจักร วัตถุดิบและวัสดุจำเป็น (มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๒) รวมทั้งได้รับหลักประกันและการคุ้มครองจากรัฐตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕ หลักประกันและการคุ้มครอง(มาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๕๓) แต่ไม่มีบทบัญญัติใดที่ยกเว้นให้ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑

มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๒ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับกับการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร แต่ข้อเท็จจริงตามข้อหารือนี้ปรากฏว่า บริษัท โทมิ (ประเทศไทย) จำกัด มิได้นำชิ้นส่วนของเด็กเล่นซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน<sup>๑๑</sup> เข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร แต่เพื่อใช้ประกอบเป็นผลิตภัณฑ์ของเล่นแล้วส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ดังนั้น บริษัท โทมิ (ประเทศไทย) จำกัด จึงไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ แต่อาจต้องขอรับอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ทวิ<sup>๑๒</sup> แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าการนำชิ้นส่วนของเด็กเล่นดังกล่าวเข้ามาเป็นการนำเข้ามาซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว ดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วในประเด็นที่หนึ่ง

สำหรับข้อหารือประเด็นที่สี่และที่ห้า การนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้ามาเพื่อประกอบในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๒ ต้องขอรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๑๑ หรือไม่ และการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ประกอบแล้วส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยนำเข้ามาไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามพระราชบัญญัติศุลกากร

<sup>๑๐</sup> โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

<sup>๑๑</sup> โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙, ข้างต้น

<sup>๑๒</sup> โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

พุทธศักราช ๒๕๖๙ ต้องขอรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ หรือไม่ นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) ว่า ข้อหาหรือทั้งสองประเด็นนี้ยังมีใช้ปัญหาที่เกิดขึ้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพียงแต่ขอหารือเพื่อไว้สำหรับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ในเมื่อข้อหาหรือทั้งสองประเด็นดังกล่าวยังมีใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นในอนาคต คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) จึงไม่อาจให้ความเห็นสำหรับข้อหาหรือทั้งสองประเด็นนี้ได้

(ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน

(นายอัคราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๔๒